

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΑΝΔΡΑΝΗΣ • ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΚΙΑΤΗ • ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΠΙΝΤΑ

“Out of the Blue”

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ANNA ΑΡΣΕΝΗ

Στην εκπομπή του Σάμιον Καποδίστρια “μουσική δίχως σύνορα” το Σάββατο 19 Σεπτεμβρίου 2009, φιλοξενήθηκε ο Παναγιώτης Καλανδράνης με την 9χρονη Παναγιώτα Μπίντα από το σχήμα “Out of the Blue” και η Άννα Αρσένη από την εφημερίδα “Ο Κόσμος”.

Ο Παναγιώτης ευχαρίστησε όλους για την συμπαράστασή τους και δήλωσε χαρακτηριστικά: “χρειαζόμαστε όλους τους ανθρώπους για να κάνουμε κάτι καλό στην παροιμία. Ευχαριστώ το Γιώργο Χατζηβασίλη για το αφιέρωμα που έκανε στις 8 Σεπτεμβρίου στην εφημερίδα “Ο Κόσμος”. Προσπαθούμε να κάνουμε κάτι που θα αφήσει καλές εντυπώσεις και αναμνήσεις”.

Η προσπάθεια του Παναγιώτη Καλανδράνη όλα αυτά τα χρόνια είναι λίγο-πολύ γνωστή σε όλη την παροιμία. Την Τετάρτη 16 Σεπτεμβρίου 2009, λάτρες του λαϊκού τραγουδιού και ειδικά του μεγάλου Γιώργου Ζαμπέτα γέμισαν την αίθουσα στο Factory Theatre.

Το σχήμα “Out of the Blue” παρουσίασε ένα υπέροχο πρόγραμμα με τραγούδια που μιλούν για τον άνθρωπο, τη ζωή, τη βιοπάλη. Τραγούδια που μιλούν για το τώρα, όχι μόνο για το τότε, γι’ αυτό αντέχουν στο χρόνο. Τραγούδια που δείχνουν στον κόσμο, όπως είπε χαρακτηριστικά ο Παναγιώτης στην Άννα Αρσένη στη συνέντευξή του στο ραδιόφωνο 2MM, τον άνθρωπο Ζαμπέτα. Έναν άνθρωπο που αγάπησε τον τόπο του και προσπάθησε με χιούμορ να απεικονίσει την ζωή!

Παναγιώτη, κάποια στιγμή στην συνέντευξή σου στο Γιώργο Χατζηβασίλη είπες ότι το παρόν σου είναι ότι ο πατέρας σου δεν σου αγόραζε κιθάρα. Πότε τελικά κατάφερες να πάρεις την πολυπόθητη κιθάρα;

Όταν ήρθα στην Αυστραλί-

α. Τότε άρχισα και μαθήματα. Ο πατέρας σου ήθελε να ασχοληθείς με την μουσική;

Ο πατέρας μου ήταν κουρέας. Την εποχή εκείνη θεωρούσαν τον οργανοπαίκτη ή αν θέλεις το επάγγελμα του μουσικού χαμηλού επιπέδου, οπότε η απάντηση ήταν όχι. Αν και οι οργανοπαίκτες του νησιού που έπαιζαν παραδοσιακά όργανα όπως βιολί, σαντούρι, λάουτο, προσπάθησαν να τον πείσουν να με αφήσει να μάθω να παίζω κάποιο όργανο και συγκεκριμένα σαντούρι γιατί ο κύριος που έπαιζε σαντούρι (Μικρασιάτης στην καταγωγή) ενοικίασε ένα μικρό σπιτάκι στην γειτονιά μας, σχεδόν δίπλα στο σπίτι μας. Τα απογεύματα έβγαινε στην αυλή, έβαζε το σαντούρι σε ένα καφάσι, καθότανε σε ένα σκαμνί και έπαιζε μόνος του με παρέα το κρασί του και εμένα να κάθομαι στο πάτωμα να τον ακούω. Αυτός κατάλαβε το πάθος μου για τη μουσική και προσπάθησε να εξηγήσει στον πατέρα μου γιατί έπρεπε να με μάθει. Τελικά δεν τα κατάφερε και έτσι αποφάσισα να κάνω το δικό μου όργανο. Η γιαγιά μου στο σπίτι της είχε ένα τραπέζι αρκετά βαρύ χοντροκαμωμένο, κάτω ακριβώς από την επιφάνεια του τραπεζιού με καρφιά και πετονιά έφτιαξα ένα είδος οργάνου, απλά τέντωσα την πετονιά στα πρώτα καρφιά το ένα απέναντι στο άλλο και έτσι έκανα 4 με 5 σειρές όπως οι χορδές της κιθάρας και σφίγγοντας την κάθε σειρά κατάφερα να δημιουργήσω διαφορετικό ήχο σε κάθε σειρά ανάλογα με το πόσο τέντωνα κάθε μια απ’αυτές.

Στην Αυστραλία ήρθες σε ηλικία 19 χρονών. Τι σε έκανε να πάρεις μια τόσο σοβαρή απόφαση;

Ήμουν ναυτικός, έφυγα από το νησί στα 16 μου αλλά γρήγορα κατάλαβα ότι το επάγγελμα του ναυτικού δεν ήταν γραμμένο στο DNA μου.

Μετάνοιωσες που έφυγες από την Ελλάδα;

Δεν νομίζω ότι είναι θέμα αν μετάνοιωσα. Όχι δεν μετάνοιωσα. Η χώρα αυτή που ζούμε σου δίνει την δυνατότητα να κάνεις ότι θέλεις, να δημιουργηθείς και να δημιουργήσεις. Φτάνει να ξέρεις τί θέλεις όχι από τη χώρα αλλά γενικά από τη ζωή και τον ίδιο σου τον εαυτό. Αυτό που μου λείπει όμως είναι οι γονείς μου, οι συγγενείς μου, το νησί μου, η Ελλάδα, οι μυρωδιές της, οι γειτονιές της, η θάλασσα, οι άνθρωποι όπως τους ήξερα. Η τσέπη άδεια πάντοτε και η καρδιά γεμάτη. Γι’αυτό κι εγώ αφού δεν μπορώ να τη ζήσω αποφάσισα να την τραγουδώ με την παρέα μου δημόσια.

Πιστεύεις ότι εάν έμενες στην Ελλάδα η πορεία σου στο τραγούδι θα ήταν διαφορετική;

Αυτό δεν το ξέρω. Ίσως οι ανάγκες μου να ήταν διαφορετικές και να μην είχα κάνει τίποτα με τη μουσική.

Μίλησέ μου για τον εαυτό σου, έξω από το χώρο της μουσικής.

Ασχολία επιβίωσης ηλεκτρολογικά. Μου αρέσει όμως να ασχολούμαι με διάφορα άλλα μικροπράγματα που κατά τη γνώμη μου είναι βασικά στοιχεία μιας αρμονικής ισορροπημένης επιβίωσης. Μου αρέσει η φύση, μου αρέσει το διάβασμα, μου αρέσει η δημιουργία, μου αρέσει να α-

κούω ανθρώπους να μιλούν για πράγματα που έζησαν ή έμαθαν από άλλους γιατί θέλω να μάθω όσα περισσότερα μπορώ και περισσότερο τώρα θέλω να μάθω αυτά που δεν έμαθα ποτέ για την Ελλάδα, την αρχαία Ελλάδα, γιατί κάποιοι θεώρησαν σωστό ότι εμείς δεν πρέπει να μάθουμε την αλήθεια και ίσως να μπορέσω και γω να μεταφέρω αυτά που έμαθα στους νέους που ακολουθούν.

Ποιές είναι οι φιλοδοξίες σου, τα όνειρά σου;

Θέλω να ετοιμάσω μια δισκογραφική δουλειά με ντόπιους καλλιτέχνες. Το υλικό υπάρχει, το περισσότερο τουλάχιστον, με στίχο παραδοσιακό. Ήδη χρησιμοποιώ στίχους του Μιχάλη Χειλά. Θέλω να δημιουργήσω μουσικές παραστάσεις υψηλού επιπέδου ώστε η παροιμία να είναι περήφανη για μας.

Μουσική=;

Η μουσική είναι η ίδια μου η ζωή.

Ποιό είναι το αγαπημένο σου τραγούδι;

Είναι ένα Πατινιώτικο. «Βάρκα μου μπογιατισμένη».

Ποιά είναι η φιλοσοφία σου στη ζωή;

Να μαθαίνεις να δίνεις χωρίς να ζητάς, να είσαι απλός και ειλικρινής.

Κάνε τρεις ευχές.

Να μπορώ να ζήσω με την σύντροφό μου απλά και δημιουργικά το υπόλοιπο της ζωής μου.

Να βελτιωθεί η κατάσταση του περιβάλλοντος και να μπορέσω να δω ένα κόσμο πιο αληθινό.

Εύχομαι να βγει ο κόσμος από αυτή τη μοναξιά και απελπισία που μας περιβάλλει και να νοιώσουμε ξανά ο ένας δίπλα στον άλλον.

Πως αισθάνεσαι όταν παίζεις

μουσική;

Ηρεμία. Ενέργεια.

Δικαιώθηκες την Τετάρτη;

Ναι. Παρόλο που υπήρξαν ορισμένα τεχνικά προβλήματα τα οποία πιστεύω δεν θα υπάρξουν την Πέμπτη.

Μίλησέ μου για το όνομα “Out of the Blue”.

Το “out of the Blue” βγήκε τυχαία όταν μας ζητήθηκε να παρουσιάσουμε το ‘94 ένα μουσικό θέμα στα πλαίσια του Cafi Carnivale. Τότε με τη Γεωργία Γκιάτη αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε «Τα τραγούδια του Αιγαίου». Δεν είχαμε ούτε μουσικούς, ούτε σχήμα οπότε το “Out of the Blue” βγήκε αυθόρμητα εννοώντας έξω από το γαλάζιο κι από το πουθενά. Αυτό το όνομα κρατήσαμε ως τώρα.

Πως αισθάνεται τελικά ο πατέρας σου που ασχολήθηκες με την μουσική;

Αισθάνεται ικανοποιημένος και όταν του μίλησα μετά τη συναυλία και του είπα ότι έπαιξα το αγαπημένο του τραγούδι τα «Χίλια Περιοτέρια» μου απάντησε τα είδα όλα σε άκουσα και τον ρώτησα «τί θέλεις να πεις?». Μου απάντησε: «Σε είδα με τα μάτια της ψυχής μου».

Ο Παναγιώτης έδειξε ιδιαίτερα συγκινημένος όταν τον ενημέρωσα ότι δημοσιεύθηκε άρθρο στην ελληνική εφημερίδα “Τα Νέα” που πραγματικά υμνεί την προσπάθεια του Σχήματος “Out of the Blue”. Μεταξύ άλλων το άρθρο ανέφερε: “Το αυθεντικό λαϊκό τραγούδι κυλάει στις φλέβες τους. Όπου βρεθούν κι όπου σταθούν παίζουν μόνο λαϊκό και ρεμπέτικο... Τραγουδούν στους Έλληνες της ομογένειας και τους Αυστραλούς “Που’σαι Θανάση”, “Μάλιστα Κύριε”, “Στον Λευκό τον Πύργο”, “Σταλιά, σταλιά”, “Ο πεννητάρης”, κα”